

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Tdo/3/2017
Identifikačné číslo spisu:	7614010863
Dátum vydania rozhodnutia:	15.02.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Szabo
Funkcia:	súdca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:7614010863.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Szaba a sudcov JUDr. Petra Hatalu a JUDr. Juraja Klimenta v trestnej veci obvineného V. Q. pre zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. a iné, prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 15. februára 2017 v Bratislave dovolanie obvineného V. Q. podané prostredníctvom obhajcu JUDr. Jána Buróciho proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 21. marca 2016, sp. zn. 8To/14/2016, a takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Trestného poriadku dovolanie obvineného V. Q. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Okresný súd Spišská Nová Ves rozsudkom z 2. novembra 2015 sp. zn. 2 T 90/2014 uznal obvineného V. Q. za vinného zo zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. a prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a/ Tr. zák. na skutkovom základe, že

dňa 25. marca 2014, v čase okolo 23.30 hod. v V., na Q. ulici č. XX, pred rodinným domom vlastníčky C. J., pod vplyvom alkoholu, potom, čo rozbil sklenenú výplň na okne domu C. J., cez ktoré sa dostal vonku na ulicu, fyzicky napadol I. T. takým spôsobom, že najprv ho udel rámom ručnej pílky do oblasti krku, v dôsledku čoho tento spadol na zem, pričom keď sa mu C. J. snažila pomôcť, fyzicky napadol aj ju, tak, že ju dvakrát udel pílkou do oblasti stehna a súčasne sa aj vyhrážal, že I. T. zabije a v prípade, ak C. J. mu bude pomáhať, zabije aj ju a keď C. J. opätovne dvíhala zo zeme I. T., vybral spoza pásu nohavíc kovový brúsič nožov, ktorým bodol I. T. do oblasti čela, pričom vyhrážky zabitím, i jeho samotné konanie vzbudili u C. J. strach i dôvodnú obavu, že svoje vyhrážky uskutoční aj voči nej, nakoľko I. T. týmto fyzickým napadnutím utrpel ťažké zranenie, a to otvorenú zlomeninu čelovej kosti s pomliaždením mozgu v čelovej oblasti, s dobou liečenia a práceneschopnosti podľa znaleckého posudku v trvaní minimálne 4 mesiace a C. J. utrpela pomliaždenie a krvnú podliatinu pravého stehna a predkolenia bez liečenia a práceneschopnosti a materiálnu škodu rozbitím sklenenej výplne okna vo výške 20,-€.

Okresný súd obvinenému V. Q. za to uložil podľa § 155 ods. 1 s použitím § 41 ods. 1, § 38 ods. 2, ods.

4, § 37 písm. h/ Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov a 6 (šesť) mesiacov so zaradením na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd zviazal obvineného V. Q. zaplatiť poškodenému I. T., nar. XX.XX.XXXX v V., trvale bytom V., Q. XX, škodu z titulu bolestného vo výške 4.284,80,-€ a poškodenej C. J., nar. XX.XX.XXXX v Z. R., trvale bytom V., Q. XXX/XX, škodu vo výške 20,-€.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. bola poškodená C. J. so zvyškom nárokov na náhradu škody odkázaná na občianske súdne konanie.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obvinený V. Q. ihneď po jeho vyhlásení do zápisnice o hlavnom pojednávaní do viny i trestu (č.l. 228). Včas podané odvolanie odôvodnil osobitným podaním prostredníctvom obhajcu (č.l. 248-249). V dôvodoch svojho odvolania namietal, že súd prvého stupňa nesprávne vyhodnotil vykonané dôkazy. Z vykonaných dôkazov nemohol dospieť k jednoznačnému záveru o jeho vine. Poukazoval, že nebola preukázaná subjektívna stránka trestných činov. Nekonal v úmysle spôsobiť zranenie, v kritickej dobe bol pod vplyvom alkoholu a rovnako tak bol pod vplyvom alkoholu poškodený. Všetko sa zbehlo v zápale boja, jeho konanie malo byť kvalifikované podľa § 156 Tr. zák., prečin nespáchal a súd vychádzal iba z výpovede poškodenej. Navrhol preto napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Na základe včas podaného odvolania vo veci rozhodoval Krajský súd v Košiciach, ktorý na verejnom zasadnutí 21. marca 2016 uznesením sp. zn. 8To/14/2016 podľa § 319 Tr. por. odvolanie obvineného zamietol.

Rozsudok nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňom 21. marca 2016, kedy vo veci rozhodol krajský súd a obvinený od uvedeného dňa uložený trest aj vykonáva, t.č. v Ústave na výkon trestu Sabinov.

Odpis uznesenia Krajského súdu v Košiciach obvinený V. Q. prevzal 7. júna 2016, jeho obhajca prevzal rozhodnutie 6. júna 2016, prokurátor ho prevzal 6. júna 2016 a rozhodnutie prevzali i obaja poškodení (č.l. 272 p.v.).

Obvinený V. Q. adresoval tunajšiemu súdu dňa 3. augusta 2016 podanie označené ako sťažnosť proti postupu vyšetrovateľa i okresného súdu v jeho trestnej veci a žiadal prešetriť jeho prípad. Uvedené podanie bolo postúpené na ďalší procesný postup Okresnému súdu Spišská Nová Ves kde došlo 24. augusta 2016. Keďže podanie obvineného nemalo náležitosti dovolania a nebolo podané prostredníctvom obhajcu, bol obvinený súdom prvého stupňa poučený v zmysle ustanovení Trestného poriadku o náležitostiach dovolania i možnosti podať mimoriadny opravný prostriedok iba prostredníctvom obhajcu. Následne na základe žiadosti obvineného bol obvinenému opatrením súdu z 3. novembra 2016 podľa § 40 ods. 1 Tr. por. ustanovený obhajca JUDr. Ján Buróci, ktorého súd vyzval na podanie dovolania v mene obvineného.

Okresný súd Spišská Nová Ves dňa 13. februára 2017 predložil Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky v predmetnej veci dovolanie obvineného V. Q., ktoré podal prostredníctvom ustanoveného obhajcu (zákonná podmienka § 373 ods.1 Tr. por.), ktoré smeruje proti obom vyššie citovaným rozhodnutiam. Dovolanie bolo podané na súde prvého stupňa dňa 8. decembra 2016 z dôvodov § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por.

V písomných dôvodoch dovolania (č.l. 304-305) obhajca uviedol, že ako ustanovený obhajca dopĺňa podanie obvineného z 3. augusta 2016, ktoré súd vyhodnotil ako dovolanie podľa § 368 Tr. por.

Podanie doplnil o dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por., pretože podľa jeho názoru došlo

v prípravnom konaní k závažnému porušeniu práva obvineného na obhajobu. V tejto súvislosti poukazoval na skutočnosť, že obvinený pri svojom výsluchu pred vyšetrovateľom dňa 18. júna 2014 do zápisnice uviedol, že obhajcu si nevolí a nežiada byť upovedomovaný o presnom termíne vyšetrovacích úkonov. Napriek tomu vyšetrovateľ oznamoval obvinenému termíny výsluchov svedkov, avšak namietal, že neuviedol mená svedkov, ktorí majú byť vypočutí. Obvinený tak nemal možnosť zhodnotiť, ktorého úkonu je vhodné zúčastniť sa a ktorého nie.

Dňa 18. septembra 2014 vyšetrovateľ vznesol obvinenému obvinenie pre skutok posúdený ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., pričom obvinenému uznesenie predložil až pri jeho výsluchu dňa 22. septembra 2014. Pri tomto úkone sa nevzdal práva na osobnú účasť na výsluchoch svedkov k uvedenému skutku.

Listom z 12. septembra 2014 (teda pred vznesením obvinenia pre prečin) vyšetrovateľ oznámil obvinenému, že vo veci ublíženia na zdraví vykoná v dňoch 18. a 19. septembra 2014 výsluchy svedkov a poškodených. V oznámení sa neuvádza, že výsluchy by sa mali týkať aj skutku nebezpečného vyhrážania, pre ktorý plánoval vznieť obvinenie. Listom z 18. septembra 2014 vyšetrovateľ oznámil obvinenému, že dňa 22. septembra 2014 plánuje výsluch svedka - poškodeného bez ďalšej konkretizácie.

Dňa 18. septembra 2014 bola vypočutá C. J. a 19. septembra 2014 I. T., obaja ku skutku nebezpečného vyhrážania bez toho, aby obvinený vedel, že je pre uvedený prečin stíhaný. Dňa 22. septembra 2014 bola vypočutá C. J. aj ku skutku nebezpečného vyhrážania, pričom obvinený opäť nevedel vyhodnotiť potrebu svojej účasti na výsluchu, nakoľko vyšetrovateľ ho upovedomil o úkone ešte pred tým, ako mu vznesol obvinenie. Uvedeným postupom bolo porušené právo obvineného na obhajobu, nakoľko nevedel konkrétne koho bude vyšetrovateľ vypočúvať, nakoľko neuviedol mená svedkov a nevedel sa tak pripraviť na výsluchy a nemohol ani predpokladať, že predmetom výsluchu budú aj výpovede ku skutku, pre ktorý bol až následne obvinený. Záverom dovolania navrhol zrušiť napadnuté uznesenie, ako aj rozsudok okresného súdu a vec vrátiť Okresnému súdu Spišská Nová Ves na nové konanie a rozhodnutie.

Predsedníčka senátu súdu prvého stupňa v súlade s ustanovením § 376 Tr. por. doručila rovnopis dovolania ostatným stranám, ktoré by mohli byť rozhodnutím o dovolaní priamo dotknuté, s upozornením, že sa môžu v lehote, ktorú im určila, k dovolaniu obvineného vyjadriť.

Uvedenú možnosť využila okresná prokurátorka, ktorá podaním došlým na súd prvého stupňa 10. januára 2017 navrhla dovolanie obvineného podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietnuť, nakoľko námietky obvineného nenapĺňajú uplatnený dovolací dôvod. V tejto súvislosti poukázala, že 30. septembra 2014 sa uskutočnilo preštudovanie spisu v zmysle § 208 Tr. por., ktorého sa obvinený V. Q. osobne zúčastnil, pričom sám obvinený prehlásil, že mu bol poskytnutý dostatočný čas na preštudovanie spisu a nemal žiadne návrhy na doplnenie dokazovania. Zároveň poukázala, že dokazovanie výpoveďami svedkov bolo opätovne vykonané na hlavnom pojednávaní pri dodržaní zásady kontradiktórnosti a ústnosti. Obvinený mal možnosť vyjadriť sa ku každému výsluchu a mal možnosť klásť vyslúchaným poškodeným i svedkom otázky.

Výjadrenie prokurátorky bolo následne zaslané obvinenému i jeho obhajcovi, ktorí však na uvedené vyjadrenie nereagovali.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) zistil, že dovolanie bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), v zákonom stanovenej lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1, 3 Tr. por.). Dovolanie bolo podané po vyčerpaní riadneho opravného prostriedku (§ 372 Tr. por.), prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Tr. por.). Zároveň však pri predbežnom prieskume zistil, že dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por. (§ 382 písm. c/ Tr. por.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojich rozhodnutiach opakovane zdôrazňuje, že dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom určeným k náprave výslovne uvedených procesných a hmotnoprávných pochybení súdov a predstavuje výnimočné prelomenie zásady nezmeniteľnosti právoplatných rozhodnutí, ktorá zásada je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Táto výnimočnosť je vyjadrená práve obmedzenými možnosťami pre podanie dovolania, aby sa širokým uplatňovaním tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inštancia.

Dovolanie preto možno podať iba z dôvodov taxatívne uvedených v ustanovení § 371 Tr. por., pričom dôvod dovolania sa musí v dovolaní vždy uviesť (§ 374 ods. 2 Tr. por.). Dovolací súd je viazaný uplatnenými dôvodmi dovolania a ich odôvodnením (§ 385 ods. 1 Tr. por.) a nie je povolaný na revíziu napadnutého rozhodnutia z vlastnej iniciatívy. Právne fundovanú argumentáciu má zaistiť práve povinné zastúpenie obvineného obhajcom - advokátom.

Zároveň je potrebné poukázať na ustanovenie § 371 ods. 4 Tr. por., v zmysle ktorého dôvody podľa odseku 1 § 371 Tr. por. písm. a/ až písm. g/ nemožno použiť, ak táto okolnosť bola tomu, kto podáva dovolanie, známa už v pôvodnom konaní a nenamietal ju najneskôr v konaní pred odvolacím súdom; to neplatí, ak dovolanie podáva minister spravodlivosti.

V predmetnej veci, ako už bolo vyššie konštatované, obvinený v dôvodoch odvolania proti rozsudku súdu prvého stupňa namietal iba vinu a právnu kvalifikáciu svojho konania. Žiadne porušenie práva na obhajobu v priebehu celého konania nenamietal. Dovolaciemu súdu tak v akceptovaní dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. bráni vyššie citované ustanovenie § 371 ods. 4 Tr. por.

Napriek tomu považuje dovolací súd za potrebné uviesť, že v predložennom spise sa nenachádza žiadny dôkaz, ktorý by odôvodňoval opodstatnenosť námietky obvineného, že v konaní došlo k zásadnému porušeniu práva na obhajobu.

Čo sa týka námietok uvedených v podaní obvineného, tieto sa týkajú výhradne skutkového stavu a taktiež nenapĺňajú žiadny dovolací dôvod.

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371.

V prerokúvanej veci, ako už bolo vyššie konštatované, obvinený V. Q. vo svojom podaní nenaplnil ním uplatnený dovolací dôvod, a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí dovolanie obvineného podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.